

ACC. N:R M. 14198:1-4.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Jöns Andersson, Kyrkhuddinge*
Härad: *Bara* Berättare: " " "
Socken: *Kyrkhuddinge* Berättarens yrke: *lantbrukare*
Uppteckningsår: *1955* Född år *1883* i *Lund*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Emigration. s. 1-4.

LUF 103

Luf 103

1.

Emigrationen

Under senaste hälften av förra seklet var det många från denna och angränsande socknar som emigrerade. Det var ju dåligt arbetsförtjänster och stundom arbetslöshet här, så att mycket ungdom, av båda könen repte över till Amerika och Kanada ja några ända till Australien. Det var mest arbetare ungdom som repte, men även många kantverkare, hemmanägares söner och hemmanägares döttrar. Emigrationen var störst på 1870-1880-talen. De som förest hade rest, brukade skriva hem och tala om för sina systrar att de hadde så bra arbetsförtjänst och bra på alla sätt, så att det blev amerikafeber hos många av de hemmarovande. Ungdom skickades även amerikabiljet. Angbåtslinjerna hadde även emigrantvärvare, anställda i socknasna,

De som spred propagandälitteratur och hjälpte emigranterna med anskaffande av erforderliga fötter. De som senare rekte fick i regel stanna hos någon bror eller systers eller vän som rest föret till dess de fått lärt sig språket, varefter ^{de} vanligen sökte arbete hos någon farmare vid järnvägsbygge eller vid någon industricentral. Många unga män i västnylidsåren, rekte får att slippa från exercisen.

Det hände en gång på 1860-70-talet, en emigration ~~om~~ annan art än föret nämnd. En religiös sammanslutning av mormoner, eller "De Siste Dagars Helige", som de kallade sig brukade hålla sina möten i litet hus här i socknens beläget vid Kälby mossen. Ågaren av huset predikade och döpte. Jag minns att mor, och med henne jämnåriga personer talade om att den som döptes, steg ned i vattnet i

mossen, till detta steg honom över huvud
 det, varefter predikanten lärte över honom.
 Mormonsrörelsen spred sig även till an
 gränsade socknar, men mormonerna
 var illa tålda därför att de sällan arbetade,
 utan bara agitade för sin lära, där
 månggifvet var tillåtet. Slutligen tröttnade
 mormonerna här och beslöt att resa till
 "Sion", d. v. s. till Utah i U. S. A., de flesta reste
 samtidigt sedan de realiserat löftet som
 de inte kunnat ta med, men en del reste
 senare, sedan de första skrivit hem och talat
 om hur bra de hade det i "Sion". Somliga
 av de första emigranterna av mormonerna
 reste hem och hämta sina anhöriga. På ett
 ställe hos en herrmansägare i Kvernheddinge
 kom sönerna hem och hämta sin mor, som
 så saynde från sin make och följde sönerna till Utah.

Vad emigranter vanligen tog med på segern var mest kläder, som packades ned i en säll stor, beslagen, s. k. amerikakoffert, samt ofta bibel och psalmbok, fotografier av anhöriga och vänner, samt diar. mäscher. Flur själva överfarten skedde och ^{hur} fort den gick, berödde väl något vilken tid på året och vilket år som segern företogs. Jag har ett livligt barnlömsminne av en 20-års dräng, som tjänat i mitt hem, och som seste till Amerika år 1887, skrev hem att han varit på sjön i 3 veckor, han skrev ofta hem, men breven är förstörda, han levde blott ett år i det nya landet. Många emigranter seste hem på besök och en del stannade hemma och köpte egen gård för pengar som de förtjänat i Amerika. De flesta som rest, uppehåll kontakten med släktingar och vänner, samt sände ofta pengar & presenter.